

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΑΤΡΩΝ

Ἐγράφη ἐσχάτως εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἐπεζητήθη ἡ μετάθεσις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν εἰς τὴν νέαν ἑδρὰν τῆς Ἡλείας, τῆ ὑποκινήσει βεβαίως τῶν ἐν Πάτραις Μασσώνων, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὁποίων μέγα κάρφος ἐκάθησεν ἡ Σεβασμιότης Του ἐν τῇ ἀγρυπνῶ ποιμαντορία τοῦ ἐμπειστημένου αὐτῷ, θείῳ Πνεύματι, χριστιανικοῦ πληρώματος.

Ἀτοπώτερον ζήτημα δὲν ἦδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ μέσον. Πρῶτον διότι τὸ μεταθετὸν τῶν ἀρχιερέων δὲν συνειθίζεται παρ' ἡμῖν, πλὴν προκειμένου μόνον περὶ τῆς Μητροπολιτικῆς ἑδρας. Καὶ τοῦτο πάνυ εὐλόγως.

Δεύτερον διότι ἡ Ἡλεία, ὡς ἀνῆκεν, οὕτω καὶ θὰ ἀνήκῃ κανονικῶς ἐφ' ὅρου ζωῆς εἰς τὸν Σεβ. Πατρῶν, εἰς ὃν θείῳ Πνεύματι ἔλαχεν· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ δημιουργήσῃ νόμιμον καθεστῶς ἄλλο, ὅστις δῆποτε καὶ ἂν ἦναι, ὄχι ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργός, ἀλλ' οὔτε αὐτοκράτωρ. Ἀπορούμεν δὲ πῶς ἡ Ἱ. Σύνοδος ἠνέχθη τὸ δημιουργηθὲν ἀντικανονικὸν νέον καθεστῶς χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ. Καὶ θὰ ἀπορήσωμεν ἐτι μᾶλλον ἐὰν ὁ Σεβ. Πατρῶν δὲν διακηρύξῃ πάντα τολμήσοντα νὰ λάβῃ ἐπισκοπικὴν ἑδρὰν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του, **μοιχοεπιβάτην!**

Διότι τῷ ὄντι πῶς δύναται νὰ κληθῇ ἄλλως; συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, ὁ ὑπεισερχόμενος, ἔστω καὶ διὰ μέσου ὄλων τῶν κοσμικῶν κανονικότητων εἰς ἐπισκοπὴν, ἢν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεπιστεύσατο ἐτέρῳ;

Τὸ νὰ χωρίζονται ἄλλως τε τὰ τέκνα ἀπὸ τοῦ Πατρὸς ζῶντος, τοῦτο εἶναι οὐ μόνον τὸ ἀτοπώτερον, ἀλλὰ καὶ τὸ σκληρότερον.

Ὅτι δὲ ὡς φίλτατον Πατέρα ἀγαπᾷ τὸ ποιμνίον τῆς Ἡλείας τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν ἀποδειξίς τὸ κατωτέρω λαμπρὸν ἄρθρον τῆς φιλελευθέρου «Ἀύγης» τοῦ Πύργου, ὅπερ ἀναδημοσιεύομεν ἵνα γνωσθῇ καὶ εἰς εὐρύτερον κύκλον.

«Οἱ ἐν Πάτραις Μασσῶνοι ἀπεφάσιον νὰ πολεμήσωσι δι' ὄλων τῶν ἀθεμίτων μέσων τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν κ. Ἱεροθέον δι' ὅσας οὕτως εἶχε κίμει κατ' αὐτῶν ἐκ τοῦ ἀξιώματός του ἐπιβεβλημένης ἐνεργείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Οἱ μασσῶνοι φαίνεται ὅτι εἰς διαφόρους αὐτῶν κοινωνικὰς πράξεις συναντῶσι προσκόμματα, ἅτινα παρεμβάλλει αὐτοῖς ἡ ἀγρυπνὸς ἐπιτήρησις τοῦ κ. Ἱεροθέου. Δὲν δύναται δέ, ὡς φαίνεται, νὰ χωνεύσῃ τὴν ἐκ Πατρῶν μετάθεσιν τοῦ συνδέλφου των καθηγητοῦ κ. Σαχρηῆ καὶ διὰ τοῦτο συνήνωσαν τὰς ἐνεργείας των ὅπως καταρρίψωσι τὸ γόητρον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

»Ἰσως εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν δὲν εὐρίσκει τις τὸ ἰδεῶδες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, οὔτε τὸν τέλειον ἄνθρωπον, οὔτε τὸν πανάγιον χριστιανόν. Ἀλλὰ νὰ πιστεύῃ τις εἰς τὰς ἐκ μασσῶνων προσερχόμενας κατηγορίας, οἵτινες τὸ ἐλάχιστον ἐκ πάθους ὑπερβάλλουσιν ἐπὶ ὀρισμένῳ σκοπῷ, θὰ ἦτο πλέον πλήρης ἀποιύφλωσις. Ἡμεῖς οἱ ἐν Ἡλείᾳ δὲν ἐγνωρίσαμεν τὸν σεβαστὸν Ἱεράρχην, οἷον οἱ μασσῶνοι περιγράφουσιν, οὐδὲ λατρεύοντα τοῖς χρήμασιν οὐδ' ἐπαιτοῦντα τοιαῦτα, ὡς αὐτοὶ παριστάνουσι. Τὸν ἐγνωρίσαμεν δὲ ὡς ἠθικόν, ἐνάρετον, δραστήριον, πράγματι δὲ πονοῦντα ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του. Οὐδεμίαν δὲ ὑπερβολὴν θὰ ἐλέγομεν, ἐὰν ὡμιλογοῦμεν ὅτι, ἐὰν μὴ κατέχη τὴν πρώτην θέσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπισκόπων, ἀναμφιβόλως ἕως εἰς ἐκ τῶν δύο ἢ τριῶν, οἵτινες ἐπαξίως κατέχουσι τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα.

»Τὴν ἀνοιχοδόμησιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἡμεῖς οἱ Πύργιοι θὰ τὴν ὀφείλωμεν εἰς τὴν σεβασμιότητά του. Τὴν περιστολήν τῶν χειροτονιῶν ἀνά τοὺς νομοὺς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος θὰ ὀφείλωμεν εἰς Αὐτόν· τὴν ἐπιτήρησιν τῆς διαγωγῆς τοῦ

κλήρου, τὴν ἀγρυπνὸν καὶ πατρικὴν ὀφείλωμεν ἐπίσης εἰς Αὐτόν.

»Προκειμένου δὲ περὶ τῆς ὑπὸ τῶν μασσῶνων ἀποδομένης εἰς αὐτόν χρηματολατρίας, γνωρίζομεν καὶ διακηρύττομεν σήμερον περιστατικῶς, κατὰ τὸ ὅποιον τῆς τοιαύτης χρηματολατρίας τὰ συμπτώματα θὰ ἐξεδηλοῦντο καὶ πρὸ διετίας ἐνταῦθα, ὅτε ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τοῦ Τμήματος τῆς Ἀναπλάσεως, ἵνα ἔλθῃ ἐπίτηδες καὶ εὐλογησῇ καὶ συστήσῃ τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου τούτου. Ἀποδεχθεὶς δὲ τὴν πρόσκλησιν ἦλθεν ἐνταῦθα ἐπὶ τούτῳ ἐν μέσῳ χειμῶνι μετὰ τοῦ διακόνου του καὶ ὑπηρετοῦ του καὶ ἐπανήλθεν εἰς Πάτρας ἰδίαις δαπάναις, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ δεχθῇ ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς Ἀναπλάσεως ἀμοιβήν. Θὰ εἰδέχτο δὲ ἡ ὄχι νὰ πληρωθῇ ἐὰν τόσον, ἡγάπα τὰ χρήματα ὅσον ὑπὸ τῶν μασσῶνων παριστάνεται;

»Ἄλλ' ἐπὶ τέλους οἱ κύριοι ἐν Πάτραις μασσῶνοι, ὡς Πατρινοὶ δὲν χαίρουσι διότι ἡ πόλις των, χορηγούσης ἔστω καὶ τῆς Ἡλείας, ἐκοσμήθη δι' ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου; Ἡ ἐμπάθεια τοῦς ἐμποδίζει νὰ χαίρουσι, θέλουσι δὲ νὰ παραμελῇ εἰς Ἀρχιεπίσκοπος τὸ καθήκον του διὰ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς καιρὸν καὶ τόπον νὰ χορεύσιν ὡς οἱ μῦς ἐν τῷ οἴκῳ, ὅταν ὑπὸ νωχελοῦς οὗτος φυλάσσεται γαλῆς. Καὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν χριστιανῶν ὄμως ἀνοχὴ τῶν μασσῶνων πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ὄριά της.

»Ἡμεῖς θὰ εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς αὐτούς, ἐὰν αἱ σκανδαλώδεις ἅμα καὶ ἀσεβεῖς κατὰ τοῦ κ. Ἱεροθέου ἐνεργεῖαι των συνετέλουν ὥστε νὰ ἐτοποθεῖτο ἡ σεβασμιότης του ἐν Ἡλείᾳ, ὡς ἐσχάτως ἐγράφη εἰς ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας. Ἡ Ἡλεία μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας θὰ εἰδέχτο καὶ θὰ περιέβαλλε τὸν σεπτὸν Ἱεράρχην, ὃν ἠγάπησε καὶ παρ' οὐ ἀνηγαπήθη, ὥστε νὰ καταστῇ ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἀγάπη κάρφος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν μασσῶνων. Εἰς δὲ τοὺς Πατρινοὺς καὶ τοὺς μασσῶνους των χαρίζομεν τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν μέγαρον καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀποκτήσωσιν ἐπίσκοπον, ἀνώτερον τοῦ κ. Ἱεροθέου.»